

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Rulewskiego na 63. posiedzeniu Senatu w dniu 21 października 2010 r.

Oświadczenie skierowane do senator Jadwigi Rotnickiej, senator Grażyny Sztark, ministra kultury i dziedzictwa narodowego Bogdana Zdrojewskiego, byłego prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Wałęsy, dyrektora Narodowego Centrum Kultury Krzysztofa Dudka, sekretarza generalnego Stowarzyszenia „Projekt: Polska” Adama Szłapki oraz do pełniącego obowiązki prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Franciszka Gryciuka

Przygotowując się do obchodów trzydziestolecia powstania NSZZ „Solidarność”, opracowałem koncepcję skierowaną do młodzieży studenckiej w Polsce i Europie. Koncepcja opierała się na międzynarodowych spotkaniach młodzieży odbywanych na terenie Polski. Warstwa metodyczna skłaniała młodzież do wykonania trzech kroków: nabycia wiedzy o powstaniu „Solidarności” oraz ruchów wolnościowych i obywatelskich w krajach Europy Środkowej i Wschodniej, pogłębienia wrażliwości uczestników poprzez bezpośrednie spotkania z bohaterami sierpnia 1980 r., a także zapoznania się z doświadczeniami wolnej Polski. Na zakończenie spotkań w Gdańsku, w historycznej sali BHP, w obecności Lecha Wałęsy zebrani podjęli apel europejski.

W wyniku konkursu ofert wyłoniono realizatora koncepcji Stowarzyszenie „Projekt: Polska”, zrzeszające młodych ludzi. Zakładałem, że ich prace od strony merytorycznej będą wspierać senatorowie i posłowie związani w przeszłości z „Solidarnością”. Tak było w przypadku dwóch osób, czyli pani senator Grażyny Sztark i pani senator Jadwigi Rotnickiej.

Międzynarodowe spotkania młodzieży mające charakter warsztatów odbywały się w dniach od 11 do 16 października w dziewięciu grupach studentów pochodzących z Polski i z zagranicy, na terenie województw kujawsko-pomorskiego – tam były dwa obozy – dolnośląskiego, mazowieckiego, wielkopolskiego, lubelskiego, śląskiego, małopolskiego i opolskiego oraz na Pomorzu Zachodnim. Uczestniczyło w nich stu sześćdziesięciu studentów z trzydziestu czterech krajów. Przyznane przez resort kultury środki nie wystarczały, aby zorganizować tak rozległe przedsięwzięcie, dlatego z wdzięcznością kieruję do marszałków wymienionych województw oraz prezydentów Poznania i Warszawy, a także kanclerza Wyższej Szkoły Gospodarki w Bydgoszczy, słowa uznania i podziękowania za okazaną pomoc materialną, wsparcie organizacyjne, a wreszcie wyrażoną w ten sposób sympatię dla wysiłku pokolenia „Solidarności”. Ogromną pomoc okazał Instytut Pamięci Narodowej; przygotował on serię spotkań i pokazów, które wywołały głębokie poruszenie zwłaszcza wśród słuchaczy z krajów byłego bloku sowieckiego. Należy podkreślić zaangażowanie dyrektora Krzysztofa Dudka z Narodowego Centrum Kultury, które jako jedyna instytucja rządowa służyło radą i pomocą podczas realizacji projektu. Wreszcie trzeba uznać pionierską pracę członków Stowarzyszenia „Projekt: Polska” i wolontariuszy, z panem Adamem Szłapką na czele, którzy jako jedyni podjęli się na taką skalę nowatorskiego przedsięwzięcia, mimo deficytu środków i opóźnionych decyzji finansowych i administracyjnych.

Dziś, po kilku dniach od rozstania z uczestnikami, napływają zapytania dotyczące dalszych spotkań. Uważam, że należy rozważyć inicjatywę zorganizowania kolejnych spotkań w innych krajach, na przykład w Niemczech czy Czechach. Niekoniecznie należałoby się wtedy ograniczać do tematyki historycznej, wiodącym tematem mogłoby być w przyszłości na przykład budowanie tożsamości europejskiej. Jednak rozwinięcie tej inicjatywy pod auspicjami Polski wymagałoby działań ze strony najwyższych władz.

Jan Rulewski